

Støttestrukturer for friluftslivet.

Boligen er udgangspunkt for størstedelen af friluftslivet. Fritidsboliger, campingpladser, feriecentre og andre former for feriebebyggelse har dog stigende betydning.

Især sommerhusudviklingen er foregået meget hurtigt. Både med hensyn til arealforbrug og investeringer har sommerhusudbygningen været stærkt ressourcekrævende. Også i den fysiske planlægning har sommerhusudviklingen haft en dominerende stilling. Trods dette er det kun ca. 10 pct. af befolkningen, som råder over eget sommerhus.

Regeringen finder, at der bør lægges større vægt på at fremme alternative former for feriebebyggelse. En sådan feriebebyggelse kræver typisk ikke de samme investeringer af den enkelte familie, og er samtidig mindre arealkrævende. Der kan herved skabes sikkerhed for, at også befolkningsgrupper, som ikke ønsker eller ikke har mulighed for at få eget sommerhus, kan holde ferie ved de attraktive naturområder.

De retningslinjer for sommerhusplanlægningen, som nu forberedes i forlængelse af 1975-redegørelsen, vil ikke indebære nogen indskrænkning i mulighederne for at få sommerhus. Derimod skal der i regionplanlægningen foretages en samlet sommerhusplanlægning, som bl. a. skal sikre, at de resterende åbne kyststrækninger friholdes for sommerhusbebyggelse og i stedet reserveres til egentlige friluftsmål.

Blandt de alternativer, som må overvejes, er *feriecentre*. Den enkelte bolig i et feriecenter udnyttes af mange familier en større del af året end mange private sommerhuse. Et areal, der bruges til opførelse af et feriecenter, kommer derfor et større antal mennesker til gode end et tilsvarende areal, der anvendes til almindelige sommerhuse.

Derfor er det både forsvarligt og ønskeligt, at feriecentre placeres i tilknytning til mere attraktive områder i naturen. Man bør finde frem til steder, hvor friholdelseshensyn ikke er afgørende, men hvor man på den anden side ikke ville placere de mere arealkrævende sommerhusområder. Dette synspunkt støttes af, at et feriecenter kan opføres som en samlet bebyggelse, tilpasset landskabet og med fælles friarealer, som også andre end feriecentrets beboere kan benytte.

Hensynet til at sikre kontrol med den erhvervsmæssige udnyttelse af de rekreative områder efter Danmarks indtræden i EF har gjort det nødvendigt at undgå nye erhvervsmæssige feriecentre. Samtidig har etableringen af centre på ikke-erhvervsmæssig basis været begrænset på grund af de betydelige krav om investeringer i arealer, bygninger og fællesfaciliteter. Regeringen finder det ønskeligt, at etableringen af nye feriecentre fremmes, og at de eksisterende bevares.

Den statslige indsats må fortrinsvis bestå i retningslinjer for planlægningen og i støtte til fremskaffelse af arealer bl. a. gennem anvendelse af de midler, som er til rådighed efter loven om erhvervelse af arealer til fritidsformål. I en endelig vurdering af statens rolle kunne endvidere indgå de beskæftigelsesmæssige virkninger af etableringen af feriecentre.

Mere konkrete skridt forudsætter imidlertid, at de planlægningsmæssige og økonomiske problemer nærmere undersøges. Planstyrelsen og fredningsstyrelsen vil i den kommende tid gennemføre sådanne undersøgelser.

Campingpladserne udgør ligesom feriecentre et alternativ, som er mindre arealkrævende, og som ikke kræver så store investeringer af den enkelte bruger. Samtidig byder denne form for friluftsliv på særlige muligheder for socialt samvær og for at besøge forskellige steder i ind- og udland med campingvogn eller telt.

Overnatningerne på campingpladserne er i de sidste 5 år steget med 25 pct. og andrager nu ca. 9 mill. overnatninger pr. år.

I de senere år er der gennemført en lovgivning, som bl. a. har til formål at sikre, at campingpladserne har en tilfredsstillende standard, og at de ikke får karakter af sommerhusområder eller anvendes til helårsbeboelse.

Langtidscampering er i de senere år blevet mere udbredt. I miljøministeriets campingreglement er der indført bestemmelser, som regulerer langtidscampering, og som har til formål at sikre, at campingpladserne ikke blokeres af „fastboende“ campister.

Specielt for campingpladser, der tillades placeret i områder, hvor man ikke vil tillade sommerhusbyggeri, må det sikres, at pladsen kan udnyttes af en skiftende kreds af